

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 585. Hundliv 6

- Välkomna till Alex och Sigis podcast. - Ja, välkomna.
- Avsnitt 580. - 11 år.
- Mm. - Och för mig är det väl sjunde året på Gotland.
- Mm. - För dig 12.14.
- Ja, precis. Jag har varit här lite längre.
- Ändå, troligt att du har liksom varit här 25 % i ditt liv.
- Ja, men jag tycker det är väl...
- Du var här lite att se sig gå. Du tog en hamburgare i Valleviken.
- Jag pratade också med Viggo när du var på taretten. Du hämtade en kaffe.
- Då frågade jag honom om jag frågade om dig, hur du mår.
- Det är kul att du ska in där och rota.
- Ja. - Det är inte så att jag frågar Charlie när du går på tog.
- Hur är han egentligen?
- Egentligen? - Nej, jag vet.
- Jag tycker inte att man får mycket sanningar från Viggo om dig.
- Han ser ju rakt igenom dig.
- Det är sunt, ja. - Ja, ja, det är jättesunt.
- Men jag vill fråga honom i alla fall.
- Går han fortfarande rakt igenom dig? Jag vet inte om du såg det, men...
- Vi borde till oss sätta ju kungen av Valleviken, Lassejung.
- Mm. Så jag är inte kungen?
- Nej, du är väl mer en hovnar. Folk tycker att det är lite skoj att du bor där.
- Förlåt.
- Men det är inte så att de rycker tillbaka och böjer nackarna när det kommer gående.
- Vad är det här med Viggo, då?
- Lassejung är ju gift med bitten.
- Och det är de två som äger hela Valleviken.
- Och det är bitten som har varit så förvånade att du har klampat rakt över hennes tomt varje gång du går ner till handen.
- Inte längre?
- Nej, det var det jag frågade.
- Går han fortfarande rakt över bitten's tomt?
- Mm.
- Och då sa Viggo, nej, nej, nej, nej, nej.
- Alltså, den omväg han tar nu beskrevande som att du, nästan fonit, går långa lovar.
- Men hur ska ni ha det? Jag kan inte göra någonting rätt för jag gick över tomten.
- Nu går jag fonit långt runt tomten.
- Vad fan ska jag göra då?
- Det är så rädd.
- Säg, visa mig. Kan inte du komma ut och visa mig eftermiddag?
- Jag vill bara göra rätt. Det är det som har plågat mig mest i mitt liv.
- Att hela tiden tänka att jag är ju fel.
- Han sa då att du är så verkligen i något typ av panisk rädsla för att göra bitten arg.
- Så är det så svårt att gå upp till 147.

- Ja, ja, ja.
- Ej, fan vad vi garvar åt det.
- Det där stället är ju, det är ju ett av de få ställen som man faktiskt kan gå till som känns mer normalt här på Norra Gotland.
- Eller som en normal service.
- Det måste säga att det är helt sjukt.
- Alltså, ja, det kanske är så att jag har bott i USA några år nu.
- Att jag har fått högre krav.
- Och ja, de kanske får dricks där.
- Men det är ju kanske så att amerikanska servitörer och servitriser har förstått att om man är trevlig mot folk så kanske de är trevliga tillbaka och då kanske det är roligare att jobba.
- Att om det blir trevligt på jobbet för att man är trevlig.
- Det finns väl nästan ingen otrevligare plats servicemässigt än Norra Gotland?
- Ja, det är väl ingen servicekänslan.
- Det är inte så mycket len den är. Det håller jag verkligen med om.
- Vi skulle beställa pizza igår från Forr och Sund.
- Och gick in på siteen.
- Jag skickar länken här.
- Alltså, det är hotfullt redan på siteen i ingressen.
- Hotfullt. - Kan jag läsa?
- Viktig information.
- Under sommaren har jag tyckt att det är som högst det är rätt att det blir längre väntetider både på bortsplatering och matservering.
- Ja, här så lång tid är det väl okej, liksom.
- Det är väl ingen fara.
- Okej, de vill farna för det, ja okej.
- Därav undan ber vi oss slisning av pizzor.
- Detta kan tyckas vara en liten sak, men vi utgår från att Ingen kan göra allt, men alla kan göra något.
- Vad betyder det, vadå?
- Det var det jag tänkte fråga dig som har 14 år på Norra Gotland.
- Alltså, till att börja med, det är ju en irritation som har uppbyggts i dem.
- Det känner man ju här.
- Att folk har bett om slisapizzorna.
- Ja, de har bett personalen att skära upp pizzorna.
- Men det har de inte tid med, då.
- De har inte tid med de fem sekunderna.
- Jag tycker ju att det säger källa mycket om humöret här uppe.
- Men kan du förklara vad de är avslutningen där?
- Ingen kan göra allt, men alla kan göra något.
- Just det, kunden omberts att dra sitt strå till stacken i dessa tider.
- De har mycket kunder.
- De har mycket inkomster.

- Ja, det är ju väldigt jobbigt att det är många som vill äta det.
 - Så nu får kunderna hjälpa till här och sluta om slising.
 - Ja, men jag har det med. Det är väldigt speciellt.
 - Man är i vägen.
 - Ja, man är i vägen.
 - Man borde inte vara där och störa dem på de här restaurangerna.
 - Nej, då är det verkligen rätt.
 - Och det slog mig att du har ju, eftersom du har varit här ett tag längre än jag, att du kanske kan hjälpa mig att navigera eller utbilda mig.
- Hur gör man egentligen? Hur gör du?
- Om jag får redovisa några servitörstyper för det som jag har stött på.
 - På Gotland?
 - Och så kan du visa mig, ja.
- Den första, kanske vanligaste typen är väl den irriterade.
- Alltså, kring det.
- Hur kan ni understå er att komma hit och störa oss när vi inte vill laga matet nån?
- Nej, det var...
- Det var en vart påg.
- Nej, vad är det där?
 - Vad gör ni här?
 - Jag hittar inte dialekter.
 - Ja, hur har ni gjort det?
 - Men vad gör ni här?
 - Vad fan säger man nu igen?
 - Men vad säger man nu igen?
 - Vad gör ni här?
 - Nej, inte ett köka stänga om 45 minuter.
 - Har du inte läst på webbsite?
- Miner du på allvaret att vi ska hinna mig?
- Men finns det någon rätt man kan få?
 - Ja, det får väl gauden härgånga.
- Rödingen, slutbeck, jag är med i det illa mysamme.
- Och la mat och åkte lunch.
- Så vad vill ni ha så då?
- Vad kan du rekommendera?
 - Vad kan du rekommendera?
 - Vad?
 - Du höjer mig nya framför egen.
 - Nej, men jag har tänkt att det finns någon specialitet.
 - Nu är det brott.
 - Kan man få en liten pommes då?
 - Det står ju svart på vitt.
- Att pommes flyttar till barnhamburgen.
- Ja, ja, ja.

Vad kostar den då?

- Ja, det kostar lite.

- Ja, det kostar lite.

- Ja, det kostar lite.

- Ja, det kostar lite.

- Vad kostar den då?

- Ser jag ut som en rejknemaskina?

- Nej.

- Är det så ni gör i Fjolträsk?

Att servitoratfingaste på ståendefot.

Medanismaskraiers på ståendefot.

Rejkna ut.

Oj, nej.

Men tittar vi klockan går, marakul?

Den är rejden åtte barnhambur!

Lo mig vidare nu!

Förskyn!

Det är väldigt svårt för mig att göra så mycket mer än vad jag gjorde.

- Men den är ändå föredrag kanske framför den intime.

Jag kan tänka mig att du stötter på ännu mer, eller mer än jag, som du är känd.

- Vilka är det de som vi pratar?

De som är gränslösa och vill...

- Vad, barnskas?

- Ja.

Vi har inte riktigt bestämt.

- Ja, måste bara se en sak.

Jag läst all din blogg.

Jag lyssnar på all din poddo.

- Vad kommer det?

- Och bocken.

Jag läst allt, allt.

Jag läst allt.

Jag kan relatera.

Min pappa blev också hundra.

Och du har talanjen.

- Ja.

- Vad kommer du från?

- Jag kommer från Södra Öyn.

- Du kommer från Gotland.

- Vad önskar du?

- Jo...

Vi vill bara äta en liten bitmål.

- En fråga.

Jag har också historia.

- Du har en historia.
- Du kanske vill ha den.
- Vill ha den?
Du menar att jag ska skriva den?
- Ja, min historia.
- Jag tror att om du har en historia så ska du skriva den.
Allt är starkare om den som har upplevt historien.
- Det är okej.
Du får den.
Och du skriver braboggen.
Ja, min historia.
- Ska vi bara beställa?
- Den handlar.
Ja, men så har vi Tris.
Som inte kan slåta fantasera om manlig kund.
- Okej.
- Tål i flika.
- Okej.
- Inte vara nåttig.
Inte vara nåttig.
Hon måste slåta.
Fy på den.
- Vad tror du om den storyline?
Du kan ta den.
- Jag kan bli din jamel.
- Sejta.
- Okej.
Jag kan bli din jamel.
Vi är sponsor av McDonalds.
Det är donken som jag brukar säga.
Eller donk kan jag ibland säga.
När vi är på vägarna, du och jag.
- Ja, jag säger McDonalds.
- Jag säger donk.
Och sen så svingar vi av.
Och gör våra beställningar.
En sak som jag har slagit sig av.
Jag vet att du vill prata om franchise-tagarna.
Och du ska få göra det.
Men jag vill bara först säga att det har tagit tid för mig faktiskt.
Att vänja mig vid den nya moderna McDonalds.
För mig har jag vart det varit samma sak.
Man går dit.
Man ställer sig i kön.

Och så bestämmer man sig sin menu.

Och man betalar och väntar där.

Får en bricka och går till sitt bord.

Det fanns en motstånd i början.

Jag antar inte det samma sak i USA.

- Vad är det du vill komma till egentligen?

- Den här moderniserade upplevelsen.

Att hamburen alltid lagas på beställning.

Och att man blir serverad vid bordet.

Och du vet det här Mccaffé som har riktigt bra kaffe.

Jag har McDonalds länge varit en vanlig kopp svart kaffe.

Men nu kan man då få, vad fanns om helst?

- Ja, de har Mcdelivery också.

Det är väl också en del av den nya McDonalds.

- Men med det sagt, vad var det du ville säga om franchise-tagarna?

- Ni tänkte säga att det är kul att de växer.

De ska öppna de 20 nya restauranger de kommande tre åren i Sverige.

Och det är så smart upplagt, eller hur?

Det här med franchise-tagandet.

Att för att det ska funka bra så behöver det vara en lokal entreprenör som driver det McDonaldset på den lokala orten.

Och nu kan då vem som helst bli franchise-tagare.

Om man är liksom en driftig person i området.

Och de söker gärna kvinnor ska tillägga.

- Just det. Så om du bär på en brinnande entreprenörsskäl och älskar donken, som du och jag tycker.

Så gå in på McDonalds.se för att läsa mer om hur du kan bli franchise-tagare.

- Tack McDonalds!

Vi sponsrar Tradera.

- Ja, Tradera.

- Just det. Det är ju Bömanens berättelse vad det är.

Sverige största cirkulära marknadsplats.

Det är som en cirkel, det går runt, runt, runt.

Folk köper och säljer 11 miljoner soldannonser förra året.

- Just det. Och det innebär då att någonting byter ägare för Tradera var tredje sekund, dygnet runt år efter år.

Det är väl så. Men någonting blir sådär stort, då blir det bara ännu större.

Och nu är det enormt.

Alltså den här marknadsplatsen, den är ju faktiskt helt gigg.

Alltså den är ju helt otroligt på ett sätt.

Alltså för att den är så mycket.

Alltså så tänkte jag att du går in på den här fint och fult som ligger uppe i Bunge på några gånger.

Ja, det är ju massor av olika grejer, antika saker och konst och böcker och så där.

Men det är inte så att du vänder dig om och så har du en avdelning som är elgigant eller mediamarkt.

Ja, så vänder du om och så har du en Gucci-avdelning.

Eller hur?

- Allt finns på Tradera.

Tillreducerat pris, uppenbarligen.

Detta, att vad du vill ha, så finns det där.

Och du kan också vara tyg i förvistningen att var du en köper, så sliter du inte på planeten.

Allting är redan köpt en gång.

Ja, inte bara det, om man kan vända på det också.

Om du nu, Alex Schulman, vänder dig om i ditt rum och tittar dig omkring, så finns det potentiella köpare för var och en av varenda penal i hela rummet därute.

Nu är jag ju på ett hotellrum, så det vore speciellt om jag skulle börja...

Det vore fel, oetiskt.

Ja, det vore brottsligt.

Men jag förstår vad du menar generellt.

Med det sagt. Tack, Tradera!

Tack!

Vi är sponsor av Emma Madras, och de har tagit fasta på, det är faktiskt nästan surrealistiska, att köpa en säng.

Detta, att man traditionellt går i sängtankar.

Man kanske tar sig då till en sängbutik, och sen så hittar man en säng, eller en säljare säger, den här är fin, och så sätter man sig i den där sängen.

Ja, man vågar väl knappt lägga sig ner, man sätter sig lite på kanten, halv ligger lite, och så tvingas man säga då, ja, den här tar jag.

Ja, om man får sin säng hem levererad, och efter ett par nätter så önskar man att man kunde på något sätt ha fått testa den lite längre

än att bara sitta på den i en halv minut.

Det är det som Emma Madras har förstått då.

Ja, men de har ju förstått mer än så, de har också förstått hur man gör så att sängen reglerar kroppstemperaturen medan man sover.

Ja, exakt, de är experter på sömn, och de har ju då egna forskningsteam, alltså hälso- och sömnexperter, som då har utvecklat de här produkterna, som då förändrar hela sätt som man sover på.

Men, det som jag vill komma till, det kan ju vara så att man ändå inte är nöjd.

Man kanske har en speciell rygg, vad fan som helst.

Då erbjuder Emma, dig som köper, 100 näters prov sömn.

Du får alltså sova i sängen i 100 nätter, och på dag 99.

Eller dag 69.

Ja, då har du fri retur och full återbetalning.

De är också bra på det här med rea.

De har nu sommar rea på upp till 60%, och om man använder vår kod, så får man 5% extra ut över det.

Just det. Och den här koden är då Alex och Sigge i ett ord.
Alex och Sigge i ett ord.
Just det, gå in på emma.se och läs mer.
Tack, Emma Madras!
Det var en sent kväll på grusvägen här.
Du känner inte till den, den som löper mellan ladan och bagrit.
Med långa skugor.
Nej, det var så, det var mångel.
Full mångel.
Natt alltså?
Ja, natt. Det var väl en del, eller var väl 1,5-1,2 i alla fall.
Jag hade lämnat av bagarnas barn.
De var hemma och så gick jag hem med dem i mörktret.
Och sen så var jag på väg tillbaka till vår lilla lada.
Och...
Det var helt stilla på grusvägen.
Och så är det som Ekelev skrev.
Att det finns något som märks först när det inte märks.
Som tystnade den.
Alltså det var ett ljud som har blivit så bekant.
Att när det inte finns längre så noterar man det.
Och det är ju hundskallen.
Det här har ju varit en gata som verkligen har fyllts av hundars ljud.
Kylan den, skrian den.
Sjuka hundar som vaknar till liv.
Om natten.
Hur mår eller hundar?
Jag vet inte hur vi ska prata lite om det.
Fan vad den här grusvägen har sett.
Mycket skit alltså.
Som är hund relaterat.
Ja.
Men jag gick där.
Det var...
Jag gick hem och tänkte att fan vad många platser det är här som är sammanfågade med minnen av hundar.
Det var där vid trädbrunnen.
De oftast bandit sig.
Den här kedjan som ringlade som en orm av stål över marken.
När hon hotfullt rörde sig i någon riktning.
Och spändes som ett spjut när hon såg någon som kunde göra illa.
Du minns hennes vanbättiga tillstånd.
Ja, det märktes redan första dagen.
Fasan.

Inte bara i de bypasserade spikar utan också i hennes.
Det var väl någon slags grisen i säcken som hade köpt.
Hon såg ju så gulligt på bilderna med det.
Ja, det var inga kedjor där inte.
Hon tittade liksom vänligt in i kameran.
Stora hundra gång.
Jag vet inte om hon var sövd eller nånting på bilderna.
Det var medicinera.
Eller i alla fall mätt vid tillfället.
Verkligen.
Nu står hon i alla fall där och ylade och attackerade alla som kom nära.
Det var också där vi träblade nu som jag fick min första kontakt med henne.
När jag försiktigt närmare mig en gång där den första sommaren.
I trygghet av att kedjan skulle hålla på något sätt.
Hon var galen och ville döda mig.
Men så hände det då att skallen bytte sig ut mot ett gnyende.
Ett stilla vädjande nästan.
Och det var som att hon pratade med mig.
Och hon sa, snälla låt mig få dö.
Ja.
Jag kommer ihåg det.
Den är blicken.
Jag vill bort.
Jag vill att lidande ska upphör.
Så, med ögonen.
Precis.
Och sen såg jag ner mot bastun.
Och det var det där Maxim Valtogic bara dagar senare.
Han låste pasten emot en vägg och fyllde upp henne med sin sjuka säd.
Du minns?
Ja, visst.
Och det var ju uppe i den där skogen som hon sedan flydde i skam och förtvivlan.
Och kom tillbaka först när det inte gick att döla längre.
Och det var uppe i det här sovrummet som hannar för löstehundarna.
De som kom ut i blod och fostervatten.
En bruktvärd stank av svett och adrenalin över grusvägen.
Hannas eller hundanaste var ingen som visste.
Det där fönstret är ju mörkt nu, alltid släkt och fördraget.
Det är som att de var förseglat i rummet.
Man använder inte det längre.
Ingen går in.
Det är som på den här krisningar.
När någon har fått Montezuma hem eller någon annan magsjukdom.
Så drar de för plastremser för hyttören.

Precis.

Det har varit ingen som går in i det där rummet efter den där sommaren.

Och det var där på parkeringen.

Där uppe kom de.

De som ingenting anade.

De som hade läst för blocket de valpar man kunde köpa.

Och Itzi som skyndsamt jämdes så att köparna inte skulle se mamman.

Hon band spast upp i skogen.

Intressenterna till hundarna anade ingenting.

De tittade ner i en kartong.

Och där kräpt valparna som rättade på varandra.

Och långt i fjärran hördes deras mammas vilda ylanden.

Och så köpte de valparna.

Man kan väl inte klandra dem för det.

Hur skulle de kunna veta om allt sjukt som hänt här?

Ja, visst.

Hur skulle de veta att det här var hundar som trotsade naturen?

De skulle ju aldrig födas.

Det var ju en ryskrulett med biologin.

Där revolvertrumman.

Men var det en ryskrulett?

Det var väl skarpa skott i alla hylsorna?

Jag skulle säga att det var skarpa skott i varje kammare.

Det var aldrig menat att det skulle bli så.

Nej.

Än i efterändringen så försvann valparna i bilar i alla fall.

På Gulsvägen.

Och det var vid den här eken.

Itzi stod bunden sen och yllade.

Och värde till oss att få dö.

Och det var där borta vid silverpilen som veterinären parkerade i bilen.

Det var vid stentrappan som hon fick sin dödliga injection.

Ja, jag går vidare och så passerade jag bängans ladda.

Det var ju där de märkte rum de här vilda slagsmålen.

Mellan en räv och maksim om detta då.

Minst du?

Den sommaren slogs de vid varje natt.

Och maksim allt mer riven.

Till tuffsat.

När man såg dem på bageriet de morgonerna.

En gång som var en bit av hans kind borta.

Ja, vi bär ju de här soren i byn.

Vi vet ju alla vad som har hänt här.

Men det är ju också en ny tid.

Det måste man aldrig säga.
Några hundar är borta. Itzy är död.
Och maksim själv är som åldrad.
Han ligger ju ofta vid foten av bängans ladda.
Och gör ingenting.
Skynd att älska honom.
Ja, verkligen.
Även om det är svårt.
Häromdagen såg jag honom.
Betrakta en tik som passerade på Guds vägen.
Och han gjorde ingenting åt det.
Han lät henne bara leva.
Det är inte den maksim vi känner i byn.
Det är någonting som har hänt här.
Jag minns ju hur han kunde stå och vänta på trädspången
som går mot Vastun.
Och så tittade han ner mellan plankorna.
Och så bara höggade han en kanin i farten.
Jag har också sett honom med köttspiken ute.
Redo.
Rosa och blank.
I försommarsolen.
Ja, eller hur?
Då har jag sett honom med den agensen.
Ja, verkligen.
Och hur han sen tar den där kaninen och knaprade på den
i vår ladda.
Jag minns det krasande ljudet när hans tänder gick
genom kaninen skalle.
Ja, och den enda som kan styra hundarna i byn
är väl bängan.
Och han styr ju dem innan man inte styrer dem kan man väl säga.
Han menar ju att det som händer händer.
Det finns en större mening här som inte förstår.
Ante att han tycker.
Men han har ju gjort dem.
Han har ju etablerat en respekt i dem för honom.
Så att honom ger dem sig inte på.
Nej, precis.
Efter det att han kastades över dem som valpar
och bet dem.
I halsen, ja.
För att visa vem som bestämmer.
Ja, precis.

De hunderna rör inte honom.
Och om allt andra säger han bara,
låt det ske.
Men bängan, din hund ligger och äter en kaninskalle
i min ladda.
Låt det ske.
Låt naturen ha sin gång?
Ja, precis.
Men så händer då en rad saker här.
Alldeles nyligen.
Alltså, under de närmaste dagarna.
Nu är det verkligen förändringens vindar som blåser.
Då har kommit nya djur till gatan.
Det visste du.
Fonse har kommit.
Och Lasse.
Bagarnas fula lilla hund.
Så har du träffat honom.
Nej, nej.
Det är en sån här hund som man aldrig hittar ögonen på.
Du vet.
Och därför är det helt omöjligt att förstå.
När man inte vet vad som är fram eller bak
man måste lyfta på håret.
Exakt.
Det är bara kött och håret.
Troligt obehaglig hund.
Tyst och elack.
Den kunde liknande ha död.
Tycker jag.
Har jag tyckt från början?
Lite trist att Maxim har tappat
jägarinstinkten då.
Ja, men ändå på något sätt så att de här
nya hunderna ger Maxim lite liv.
Nu ser man dem på grusvägarna, de här tre.
De har grejer på gång.
Vilka tre?
Maxim, Lasse och Fonse.
Ja, jag fattar.
Häromdagen så gjorde sig bagarna.
Redo för middag hade gäster.
De hade varit ner på jäsen, sal och hallervis.
Vi har köpt en oxfilé.

En black angus.
En av de finaste kosterna för att köta.
Och det är en mittbit.
Den finaste biten på en oxfilé.
Jag ska inte hålla på och tråkade med detaljer
om mat, men det hör till det stort
när det är en mittbit.
Det är alltså 1,2 kilo
mittbitplackangus.
Den kostar säkert 1,5.
Och då har vi då bagaren
knådar in salt och peppar
och rosmarin i köttet.
Och så går han för att hända grunden.
När han kommer tillbaka så är oxfiléen borta.
Han ser bara de här tre hunderna
försvinna ner för slänten.
Det är någonting
med den här platsen.
Den vibrerar av en
gränslöshet.
Hunderna som kommer hit vet
att det här är vårt ställe.
Det är vi som bestämmer här, förstår du?
Och jag tänker att
jag hatar ju gränslöshet.
Det är det värsta jag vet.
Måste det vara så här gränslöshet?
Ska vi acceptera att hundra skäl mat så här?
Och jag försöker prata med bängen.
Och han säger bara
du vet, låter ske.
Men jag accepterar inte.
Och det är ett generationsskifte på gång.
Nyga hundar.
Bängen också åldrad.
Eller hur?
Redo kanske att lämna över till någon annan.
Kan det vara jag?
Skulle det kunna vara så att jag är
den nya hundledaren i byn?
Men du har väl inget intresse av det riktigt?
Jag har ett intresse av att
gränslösheten ska upphålla.

Okej, ordning och reda.
Och då händer två saker.
Och det är egentligen bara slump.
Men det som händer är ganska otroligt.
Nu måste man ändå säga
eftersom det har förändrat allt.
Det första händer bara
i föregår.
Det började blåsa något enormt häromdan.
Och det skulle komma ett oväder
så jag gick runt och tog in saker
på vår gården.
Och vi har en sån där inomhus
pingisbord som står utomhus.
Så jag måste flytta inomhus varje gång
det regnar. Så jag fällde upp
de här pingisbordshalvorna
så att den blir stående
på jul. Kan du se det framför dig?
Ja, och så börjar
rulla bort den över gräset.
Och när jag gör det så ser jag att
Fonsi inte bara ligger i vägen där utan
han har också tagit två hårborste
som man ligger rögnag på.
Och då ryter jag till någon
nej Fonsi.
Nej, den biter du inte på.
Och så tittar han upp på mig
och slutar.
Och i samma sekund så kommer en hård vinn
som fångar pingisbordet
som då står stående.
Jag kan inte hålla emot det.
Och det vältrar rakt över Fonsi.
Va?
Och det är otroligt läskigt.
Jag tänker först att han ska dö.
Han får ju en jävla smäll när bordet
hamnar över honom. Var på kroppen?
Ja, alltså först har jag tänkt
att den har kommit rakt över honom.
Och jag håller honom och tröstar honom
och han är väldigt skakad.

Och han halta på ett ben.
Och jag märker hur han skakar
och också efteråt och varje gång
jag klappar honom så går det som en rysning
genom honom. Och jag inser då
att han tror att jag har straffat
honom så.
Jag har sett att han har bitat
på en borste och blivit så arg
att jag är raserivältet pingisbord
över honom. Och det var andra hundarna
som valdades i närheten.
De har ju sett allt.
Jag har sett ett frö, förstår du?
Du är snart ledaren.
Det bäst är att fråga i alla fall om
mig i hundarna syken. Vem är han?
Alltså hur långt är han bredd att
gå? De är på spänn nu.
Det där var din motsvarighet
till att bita dem i halsen.
Det skulle man kunna tro
men det som verkligen är det
motsvarigheten händer dagen efter.
Det som ska förändra allt.
Och det händer på Bolbanan.
Det är i sommaren tillskott här
i pågården. Vi har byggt en Bolbanan.
Visste du det? Ja.
Allting är väldigt nytt. Jag skulle då
köpa klot. Det är lite lättare
sagt än gjort. Det är inte vad du vet kan det
Bol. Det tror jag. Det är så mycket
att kunna eller så. Man kastar en träd
Bol. Och sen kastar man metallbolare
efter den. Ja precis.
Tänkte jag också.
Men det är ju ganska avancerade
det som man då måste lära sig.
Och framförallt kan man inte bara kasta
vilka klot som helst. Alltså om man då
tar här steget från de
färglada, vattenfyllda kloten
som man köper på Circle K

till något lite mer professionellt.
Ja det är en ny värld alltså.
Man kan köpa ett bolklot för 20 000 kronor
om man vill.
Så jag gör en beställning på
sex fina klot.
Då får du inte finnas några pengar kvar
på kontot. Nej.
Det måste bort.
Och då
är det rätt den här trädkulan.
Det kallas till Lillen
och så
skulle vi då spela
eftermiddagen.
Och Maxim och Fonsi
och Lasse ligger
sömniga på uteplatsen.
Men hur mår då Fonsi? Du berättade alldeles
klart. Han skadade benet.
Ja han skadade benet.
Han haltade en halv dag. Jag ringde
till alla veterinärer på hela ön
och ingen ville ta emot.
Det var fullt och då sa
du kan vänta till morgon
och är det fortfarande så att han
haltar. Då kan du komma in
och gör han inte det då är allting bra.
Så dagen efter när jag vaknade
hade så var haltningen borta.
Bra. Vad skönt. Ja skönt.
Vi började spela. Hunderna blev lite
intresserade. Jag kastade iväg den här
Lillen, alltså den här trädkulan.
Och Lasse springde efter den.
Nej.
Robar jag. Nej.
Ni har inte kvar itse kedja då.
Nej.
Nej. Men Lasse
blir inte om att jag säger nej.
Han vet inte vad nej är.
Han vet inte vad kom. Han gick

taft en hund. Han är ingenting.
Han springade fram och biter tag
i den här Lillen. Och han har den i
munnen. Och då ryter jag.
Nej. Och så skriker
jag med all min kraft.
Nej.
Och så går jag fram
mot Lasse. Och han ser mig komma
och sätter fart då med Lillen
i munnen.
Han sticker iväg med den. Och det slår
slint. Jag vet inte vad som händer.
Jag blir så förbannad alltså.
För jag har ju bara en Lillen.
Det går inte att spela utan den.
Nej precis. Och sen så blir jag då galen
av att han inte lyssnar. Jag tänker att
bitmärken också kan skada
hur den rullar. Ja verkligen.
Ett bitmärke kan
göra att den liksom
i landningen stött särskilt
men det går ju inte. Nej nej.
Så jag springer efter Lasse och jag
skriker nu med en vrede som
jag inte har hört på grusvägen
någonsin. Och Fonse och Maxim
tittar upp mig samt på. Och jag jagar
Lasse. Och han är väldigt liten
men ganska snabb.
Men jag är snabb
också. Snabb och
alltså helt galen av redan.
Och jagar
honom. Han smittar in i huset och jag
springer efter och skriker.
Han springer ut igen. Och
insatserna blir liksom höger. Ju mer han springer
det som jag provocerar han i mig.
Och vi springer ut och in
och ut och in i huset.
Ja hur länge har vi på kanske 3 minuter
och

han är rädd nu Lasse.
Jag ser det. Men han ger
kändo inte. Och till slut då
får jag ta på honom.
Jag kastar mig rakt lång på gräset
och får tagit ben.
Och den så håller jag fast
honom. Och sen så skriker
jag att han ska gapa och så bänder
jag upp käften på honom.
Men han har inte bollen i munnen. Och då blir
jag ännu mer irriterad. Hur fanns jag hittat
den nu? Han hade då släppt den nånstans på vägen.
Han har inte svalat den då?
Nej men jag tänker att det slås jag
aldrig av. Jag tänker att han måste
någonstans i sin skräck
i gräkten så har han släppt den
så har han sprungit vidare. Och jag
skriker att det var för full hals ut den här
bredan och frustrationen. Och Lasse är ordentligt
skärad. Och jag går runt och letar
efter lillen i spåren av vår
jakt då. Efter en stund så ropar
han andra från bollbanan.
Här är den och den håller upp
lillen. Jag såg det inte då men
det som hände var att Lasse tog
lillen. Jag sa nej
och då släppte han lillen
och då började jag jaga honom.
Och då började det gärna
skärrättsla.
Han gjorde ju allt rätt.
Ja.
Han tog lillen. Jag sa nej
han släppte
och då satte han fort.
Det var alltid rätt vad jag ville säga. Han kunde
också stanna när du bad honom.
Jo, men jag vet vad jag menar. Ja, jag förstår.
Det är liksom
frågorna som ställs i de hundra
cykel som bevittnade händelsen.

Han hade släppt bollen.
Han hade gjort som att det blev
tillsagt. Och nu skulle han då bli
jagad och straffad.
Det är jävla kul.
Och någonting förändras då
där. Ja, först
pingisbordet och nu det här.
Ja, jag ser ju det på dem när de här
tre hundarna gnjutill
och backar undan när jag kommer.
Jag välter pingisbord
och jag jagar och slår
och bänder upp käftar.
Jag är mörkrets hjärta, förstår du?
Mm.
De lägger sig vid mina fötter den kvällen.
Jag är deras nya ledare.
Har du lyssnat något på sommar i
P1 den här sommaren?
Är du snabbt på ett avsnitt av
det här som Lina Wolf hade som
var spännande. Det var kul att höra
när hon berättade om översättningen
av hundra år av ensamhet. Hör du den?
Nej. Ja, men mysigt och härligt.
Det enda avsnitt jag har hört
är Hoja och Mordis.
Alltså Hoja och Dj Mordhund.
Då har vi på Hoja och Mordis.
Mm, de är
de artister som har varit populära.
Precis de är ju Sveriges mest
strimad artister på Spotify
2022.
Jag läste nåt sen att de har 120 miljoner streams
och de blev årets artister
på Petri Guld.
De driver ju med stereotypen
av norrlänningen.
Du vet hembränt och gruvarbetare
som kör ford och så vidare.
Och jag tror att
de har ju bara blivit större

av att de har kritiserats av
vissa kulturjournalister
för att liksom
förstärka nubbilden av
norrlänningen.
Alltså jag tror bara att de har bara tjänat på det.
Det kan hända lätt när intellektuella
stockholmar ska kritisera subkulturen
som de inte fattar.
Att de bara förstärker fenomenet.
Här är en potidholm
när han då
tidigare i somras gick till attack
mot Hoja och Dj Mordhund.
Hoja har ett ansvar att
nyansera bilden av norrländska mannen.
Bara där så hajar man
tillva. Hoja har ett ansvar.
Varför har han det?
Det kan man verkligen fråga sig.
Det finns
norrländska sabloner som man kan
ta fram och leka med.
Som helt uppenbart
veckorna och slags genklang
hos det svenska folket.
Det går hem den breda
dialekten och
den orange
flysen.
Med sablonerna
de använder tillhör den här.
I hamna traditionen av hur man
har exotiserat
glesbygskarakterer
och hur man har exotiserat
inte minst norrland.
Jag undrar vad hans plan är här.
Tänker han att Hoja ska
få sin tankeställare?
Jag fattar faktiskt ingenting.
Eller i publiken som ska liksom.
Men det skadliga här är
att det här

Han undirkänner i publikens intelligens.
Han tror att det här
cementerar någon karaktyr.
Ja, precis.
Hur som helst den första juli
eller när det var så som man pratade de två.
Det var speciellt
därför att de som man pratade
som karaktärerna.
På vilket sätt då?
Är Hoja
en karaktär?
Precis, de är ju kända för
att de inte har visat sina ansikten.
De masker på sig.
Ingen har vetat vilka de är
bakom maskerna.
Skogsdiskoduvon Hoja Mordis
bjuder på sina bästa skogstriks
och annat för överledning
i skog och mark.
Det här är sommaripiet.
Man vill ju
inte älda med blöt väd,
då finns det ett litet trix
som man kan göra för att veta
om väden är nog torra älda med.
Det är att man tar två v-klabbar
och så slår man ihop dem i varandra.
Då ska det låta som ett klink
klank, ett ihåligt ljud.
Då vet man
då det är redo för kameran.
Vi tänkte dela med oss av
lite sådana här skogstriks idag.
Sådant som kan vara bra att veta
för dig som lyssnar
och vill ut i skogen
och klarar dig.
Det är annorlunda.
Men det här är inte ironi.
Jag menar att de börjar
med att säga nu ska vi ju skogstips.
Jag menar att tipset i sig

det är inte något som är roligt
med tipset. Det är ett bra tips.
Nej, jag vet. Men avsnittet ska
handla om tips om hur man lever i skogen.
Det här är ju två personer
som jag gissar inte lever i skogen.
Men det som hände då var ju
att det var någon som följt med
i debatten efteråt.
Jag har faktiskt inte gjort det.
Det var något avslöjande.
Ja, men det som hände först
var att Sveriges Radio fick kritik.
För att Biby Röder lät de vara karaktärerna.
Därför att deras låtar
och deras streaming gynnas
av att de får vara sina karaktärer.
Det är som att Alexandra Rappaport
skulle somma prata
och köra hela sommarprater som
Gåsmamman.
Biby Röder säger ja till isä.
För att det skulle bli betraktet som otillbörd
och gynnande.
Ja, verkligen. Det är en rimlig invändning.
Ja, Lars Berge
skrev på Svenska Dagbladet
en ganska upprörd text
om att nu hjälper Sveriges Radio
till att bygga det här varumärket.
Det hjälper dem att få ännu mera
lyssningar helt enkelt.
Och det satt ju gång någonting fyra dagar senare
så kom då smällen
när då Aftonbladet slog upp
stort på första sidan
rubriken
Detta är Hoja och Mårdis bakom maskorna
Och man publicerade bilder
på vilka som är bakom de här
aliasarna.
Och skruter namn, skruter inkomster
Man avslöjde att de inte är
några liksom skogsenslingar.

De kör inte runt till någon
Ford pickup utan de bor i radhus
och kör Volvo med fru och barn.
Det har varit jättebra journalistik. Tycker du det?
Ja, jag tycker det.
När man skriver en bok under Sedonim
så är det väl helt
rimligt att journalister försöker
hitta
vem det är som dödde sig bakom Sedonimen.
Du kan få lyssna på Martin Shuri
som är ställförträdande ansvarig utgiver
på Aftonbladet.
När han då försvarade publiceringen av deras identiteter
eftersom den publiceringen fick
mer kritik, särskilt från deras fans.
Både i sommar
pratar dokumentären så gör de
ett antal påståenden
om de själva
och hur de lever
och om deras uppväxt och så där.
Vi ville helt enkelt
se om de stämde
och granskade de här makthavarna
i nöjesindustrin.
En annan aspekt som var viktig för oss
i beslutat.
Det finns en del som tyder på
att maskeringen
handlar lite om en gimmick
eller ett PR-stund, om det
faktiskt är någonting som man gör bara
att skapa uppmärksamhet
så kan det finnas
en rimlighet att inte
spela med i det.
Det är absolut journalistikens uppgift
att granska makthavare
inom olika områden
och man måste ändå säga att det här bandet
är en makthavare inom nöjesindustrin.
Det kan inte vara ett konstnärligt uttryck
att bygga en person.

Det kan ju vara, men jag tror inte att det är vår uppgift att värna den. Det är inte journalistikens uppgift. Det är någonting här som skorra falskt. Det var intressant ändå. Eller vad känner du själv? Nej, jag tydde inte att han klarade sig så jättebra. Men jag håller med om att det är inte journalistens uppgift att värna skyddade identiteter som har skapas utom ett PR-perspektiv. Nej, men under lite vem målgruppen är. Alltså, deras fans gillar ju att de har byggt de här myterna kring sig själva. Och de som inte dras fans skit väl i vicket. Och inte sanningen här. Har du så mycket med att de är makthavor i det här? Nej. De vill mer göra med att de eftermiddaget ville få en och en halv miljon klick på den här artikeln. Det är väl också något som, alltså, hans första förklaring är ju att de vill genomskåda längden i sommarpratet. Det känns som att det är väl två karaktärer. Ja exakt. Det är så uppenbart att de är två lossasfigurer. Han får det låta som att de har folket bakom ljuset. Därför det håller ju inte. Nej, för alla fattar jag att det är ett få liksom skåd. Vi ska avslöja att Ronio Ragge egentligen är P.T. Sättman och Freddy Grahamborg. Och mycket riktigt. Folk blev ju mest förbannade på Aftonbladet. Alltså, det har ju varit en storm mot Aftonbladet nästan där flera band har hoppat av rockbjörnen. Alltså

musikalan som anordnas av Aftonbladet
för att stötta hoja.

Det påminner ju lite om
Elena Ferrante-debatten
i Italien.

Har du läst det, Elena Ferrante? Ja,
jag har läst den första, vad hette den?

Min fantastiska vetinna. Ja precis.

Vad har vi på Elena Ferrante?

Även det är ens av den nym.

Men ni vet man väl,
hennes identitet avslöjades
för det för några år sedan? Ja,
man tror det i alla fall. Det finns väl inte
några vattentäta bevis.

Men då i 2016
var en italiensk journalist
som grävde då
och hittade då
en inkomstökning
som var extrem hos en
översättare som hette Anita
Raya.

Det var samma sak där,
att publiken blev upprörd.
Folk hade sån kärlek till henne
och respekterade hennes val
att vara anonym. Jag tycker det var lite rörande
faktiskt, att se särskilt
Italien, men i hela världen.

Hur folk, istället för att
flockas utanför Anita Raya's
port nästa dag
så flockades man utanför
tidningens port.

För att protestera mot att man hade
gått emot hennes vilja
att skriva de här böckerna i isolering.

Det är ju så, det som har hänt
i Sverige efter hojaavslödet.

Det är intressant det kan vara när folk
vill ha sina sagor
intakta.

Om det finns så får

myter idag.
Så lite mystik att
allting finns en googling bort
att folk värnar om de får sagor
de får berätta det för sig.
Och det är väl därför jag har tvekat
nu i
i flera dagar.
Sen jag snubblade över
det största skopet i poddens historia
kanske.
Stören Bergman
mycket större än Bergman
mycket större än Bergmans bubble mage.
Är det här någonting som om du
avslöja skopet kommer att
prida löpsedlar
eller kommer det bli stora nyheter
i kvällstingarna? Inte löp kanske
men det kommer bli en hel sida
i Aftonbladet och en i Expressen.
Oj, oj, oj. Eller du får
varför sådant varit jag men jag tror det.
Kommer det få konsekvenser för folk?
Det är det här jag menar, det är heide som är
mitt problem är. Jag tror inte att
det kommer bli populärt.
Nej.
Så jag vet inte vad jag ska göra riktigt.
Det handlar
om någon som är folkkär
som du får ha sett.
Ja, inte bara det, det handlar ju
om en av de få
saker som vi svenskar har
som förenar oss.
Sällskapsrörelsen.
Mm.
För är det inte så med den filmen
att det inte bara är kärleken till den filmen
utan vi har en kärlek
till att den filmen fångar svensken
tycker vi.
Mm. Den ängsliga svensken

på resa.

Mm. Alltså jag
det vet inte, vi behöver inte ens förklara
för folk hur viktig
den har varit i vår självsyn och
hur mycket. Det är ju den
mässade filmen i svensk film historia
med 2,8 miljoner
besökare. 2,8
miljoner.

Det måste väl vara hälften av alla
vuxna svenskar, 1980.

Alltså varannan svensk sådant på bio.

Mm. Det är också något
som är ovanligt som en
kommersiell framgång som också är
kvalitativt
ett mästerverk. Ja, verkligen.
Och det var just den här
svenskildringen när han fyllde 80
så gjorde det sig en dokumentär på SVT.

Mm. Då kände Sanna berätta
om det här ursvenska
som han har fångat i
sällskapsresan. Mm.

Här byggit söndergård. Lassa
har ju blivit Sverige.
Han fångar svensken
och kan se
med sitt absoluta
konstnarsöga
rakt in
i svenskarnas
skäl.

Mm. Ja, han gjorde i alla fall
i del 1 och 2, va?

Det har jag pratat om förut. Vad
har vi på Mysteriet
Åberg? Alltså, Mysteriet Åberg
som filmskapare.

Men är det så mycket av ett mysterium? Alltså, 1
och 2 är mästerverk
och de andra firmerna
är, ja, men inte bara dåliga

utan, ja, men det är väl det
som kanske är mysteriet, att de inte bara är dåliga
utan att de är rakt genom Usla.

Det är ofattbart.

Mm. Alltså, hur man kan skapa
sådan filmagi
för att sen bara på några år
förlora trollstaven.

Mm.

Jag milade en länk där till
svensk filmografi
där man kan läsa om filmresensioner
från alla svenska filmer.

Du kan ju bara...

Alltså, bara några axplock från
vad kritikerna sa om
SOS och hälsoresan
och ofrivilliga golferen.

Okej, här, Brita Svensen Express
skriver om SOS.

SOS saknar värmen som gjorde de 2
första firmerna så oomotståndliga.

Brita skriver om SOS.

Det är för snuttigt och för grund
och skämten är ytliga.

Allt är ofullbordat och övergivit.

Usch vad helst.

Mm. Om hälsoresan skriver

Jonas Kramby Expressen
den är slarvig, hafsigt, gubbig
och slapp.

Och Sydsvenskan skriver filmen här och hemma
i en annan tid. Enkla stereotyper
enkla problem, enkla lösningar
allt serverat
med en in till förbannelse
och utlöshet.

Mm. Det är sant, tyvärr.

Det är sant, det är sant.

Om den utvilliga golferen skriver
Hans-Erik Gertén idén

kanske det är dags att ta tacksamt att
göra avstyrkade med Ålsson
han får känna bättre än så här.

Det som om Åberg förlorat sin
humoristiska touch.
Ja, det är inte kul.
Nej, precis, och det är ju det där sista
som har fascinerat mig.
Hur kan det vara möjligt
att ha en sån humoristisk touch
som förlorar två femplusfilmer
och sen fyra, ja
ett plusfilmer?
Mm. Kanske har jag stört mig lite på
hans självbild också.
Alltså, med bara
två bra filmer
och fyra usla så skulle
man ju kunna vara lite mer ödmjuk kanske.
Mm. Ändå så hamnar
jag ofta i det där att han pratar om sig själv
i tredje person till exempel.
Sändagen den 5 maj
1940
föds laseliten i Bruksorten
Hofors gästsriktland.
Och så är det ett jävla köt om alla priser
Mm. Som han har fått.
Ett av mitt livs största överraskningar
det var när jag fick Bergman
priset 1901
för att jag hade fått
svenska folket att skrätta
tack Ingmar.
Ingmar MFB
och
han har inte heller väit själv för
att hålla med om eller liksom
också utmåla sig som
svenskhetens uttolkare.
Det är rätt. Men det är det stora
igenkännandet.
Jo, det är kul. Jag är väl förtjust
i så kallade
Räck och knyssen kommer
att hålla upp en spegel och säga så här gör
vi svenskar när vi åker för

charterresa.

Okej, klipp till i måndags kväll
du vet ju det i sommarstugor
men har inga problem att se
de gamla filmerklassiker?

Ja, det är underbart. Älskare.

Ja, och jag säger till familjen
eller barnen, nu ska ni få se en svensk
klassiker.

Som du säger, ett mesterverk
sällskapsresan
och vi ser den
och alla gärvar och den är fantastisk
och vi ser tvåan
och rummet gärvar
och barnen skriker trean
fyra, vi ser vidare.

Jag har tvingats berätta som det är
att det blir svårt.

Ni kan försöka, men
men vi

hoppas dem, tror jag.

Och Malins systemaria
säger att plötsligt att
undra hur det är med rikten
om att Åberg plaggerat
de första två sällskapsresafilmerna.

Vad då för rikter, säger jag?

Nej, men jag, du har bara hört det, hon är reklamare
hon är liksom, hon är mitten smeten,
hon har koll. Det är ett rikter bara
såhär, hon.

Men jag googlar ju då, man blir nyfiken
och jag hittar bara en
artikel
från allas.se.

Jag vet inte ens vad allas är.

En månadstidning, en veckotidning.

Ja, kanske för 60 pluser.

Ja, verkligen. Mycket korsord och
bakrecept.

Ja, just det. Där i en intervju
får han en fråga
om det här riktet.

Jag skickade länken till det där.
I alla kartonger
hävde att några av Sveriges
mest ikoniska filmer är
plankningar.
Men vad säger upphovsmannen
själv om antidningarna
att sällskapsresan snott
från en fransk förraga?
Jag har inte en sett
de filmerna, säger Lars Åberg.
Okej, han har inte sett
de här filmerna som han
anklagas för att ha plaggerat.
Då kan han ju omöjligt ha asturit.
Men jag sitter vaken sen.
Jag får en rysning i mörkret.
Du vittrar blod, eller?
Jag vittrar gräv.
Alltså, det kan väl inte vara
Nej.
Det kan väl inte vara
Jo, men det skulle ju förklara
ett av något.
Jag gick till läggen.
Alltså...
Men innan vi fortsatte, vad är det
som har gjort sällskapsresan 1
och 2 till klassiker?
Vad är det som har gjort dem så älskade?
Det är egentligen som en lång rad av sketcher.
Jag är precis i dråpliga scener
som folk citerar
och minns.
Du kanske på rak arm
minns några.
Jag minns att de åker
i en helikopter
och de fastnar
i en snö storm.
Men så visar det sig att de är precis
det är en klassiker.
Jag minns att
reserledarna

tvingar upp folk
att uppträda.
Vilket är då bara en drift med
den svenska blygsen.
Ja precis.
De fastnar i lyften
i tvåan.
Ja, det var ju inte lätt då.
Hur hittar man de här filmerna?
De här två franska filmerna
som han är lite ryktet
som kan ha snott någonting
från.
De fanns på fransk motföret
i öppna arkivet.
Som svensk så kunde jag inte se dem
jag var tvungen att installera vpn
för att lyra servern
att jag befann mig i Frankrike.
Men till slut kunde jag se
de solbrända.
Och lebronse fonduski
de solbrända åker skidor.
Filmerna handlar också om
en solsemester den första
och en semester den andra.
Okej.
Jag har klippt ihop några klipp
som jag skickat till det här.
Och det är ju
varannat klipp i på franska
men du kan berätta för lyssnarna
vad du ser här.
Först är det från
lebronse att det är någon som
har haft vårt bagage
men det kommer fram till hotellet då.
Ja exakt.
Nu är det sällsapsrösen då.
Han tar också bort sitt bagage
Åberg.
Vilken slump.
Verkligen.
Fortsätt.

Nu kommer det från lebronsest då.
De gör någon yoga eller nånting.
Nu är det ju en gympa då.
Sällskapsrösen har kollektiv gympa.
Du ser de här
människorna att se på.
Som i lebronsest tycker jag att fransmän
är stela.
Och i sällskapsrösen tycker jag att svenskan är stela.
Ja men det är bara två slumpor kanske.
Exakt.
Nu är det en fest
i lebronsest där
de tvingar upp någon
från resegruppen att
uppträda.
Just det.
Sällskapsrösen.
Oj då.
Det tvingar de upp också.
Sällskapsrösen slump.
Det är bara tre sammanträffande.
Fortsätt.
Här är det bra med den här vinnen att
pruta.
I den här firmen lebronsest.
Och tera utsnittet också.
Kameravinken och sådär.
Och Sällskapsrösen.
Vad är det du ser?
Oj då.
De är båda belåtna pruter.
Här i det här landet ska man pruta.
Det är väl det som
lebronsest och Sällskapsrösen vill driva
med lite eller hur? Just det.
Men samma utsnitt.
Det är ett ganska normalt utsnitt.
Nej det är bara en slump kanske.
Fortsätt.
Nu är på lebronsest
fontiskia.
Oj de fastnar ingen lift.
Den stannar.

Och sen måste de ta sig ner från lyften.
I Sällskapsrösen då.
Här fastnar de.
De fastnar av samma anledning också att pistfakten går på lön.
Vad ser du nu?
Nej jag bara.
Det är verkligen identiskt.
Nu kommer någonting till här från lebronset fontiskia.
Åh jävlar vad sjukt.
Oj oj oj oj.
Vad ser du?
Nej men det är exakt när scenen från Sällskapsrösen.
Tvåa när den kommer fram i sina skidor och placerar mot den där alla skidor står och rasar allihopa.
Det är väl exakt samma sak.
Åh jävlar.
Det är verkligen.
Fortsätt.
Lebronset fontiskia så det är någon skiduttydare som tar på pjäxorna på en kvinna.
Och spänner hårt.
Vad händer?
Just det. Notera utsnittet närbilden på pjäxan sen hennes ansikte.
Och nu Sällskapsresan Snorrollers.
Oj oj oj.
Vi kan ju lägga ut det här på vår facebook sida sen.
Men nu kommer det värsta då.
För notera återigen kamerawinken klippningen när Fransbännen ska ut på helikopterfärd för att åka skidor hammar i snöstorm inser att de är nära byn.
Kolla nu.
Lyfter att det är lunch

snöstorm inser att de är byn.
Och nu ser det Sällskapsresan.
De lyfter.
Ja det är exakt samma bild.
Och sen äter de lunch.
Man ska bli jättesuppgång jag.
Asså.
Vi ska inte tråka ut lyssnarna
med det här.
Men jag gick då in
och kollade datumen.
När hade Sällskapsresan premiär?
Jo augusti 1980.
Det spelades in januari till mars 1980.
På Gran Canaria.
Det var intressant för då har jag någonting att förhålla mig till.
Hur lång tid tar det
skulle du säga innan
inspelning som ett man skrivs
i regel?
Ett år kanske snitt.
Just det. Vet du när LeBronzes hade
premiär i Frankrike?
Nej.
22 november 1978.
Men då blir då frågan.
Finns det någon indikation
på att Lasobre har sett de här filmerna?
Eller för att tala i klartext.
Finns det något som tyder på att
Lasobre befann sig i Frankrike?
Någon gång. I slutet av 70-talet.
Jag börjar leta.
Det börjar ljusna
utanför.
Men jag känner ju lite också
en växande irritation.
Varför ska en poddare sitta och göra
det jobb som inte en
enda svensk journalist har gjort
på 40 år?
Trots att rikterna tydligen har cirkulerat.
Återigen kan det vara för att
vi inte vill veta

sanningen.

Men jag gör det jag ska. Jag lyssnar på
alla intervjuer jag kan hitta.

Jag ser allt.

Har solen börjat gå upp nu?

Den strilar in
via trädtopparna.

Det första som får mig höja till
är det här.

Men det är ju
en otroligt lös indikation.

Jag höjer ändå till.

Efter en lörs på Catalan
så står jag framför rillar.

Ja, det är ingenting.

Catalan,
vad är det?

Ja, det är en restaurang med fransk mat.

Jag säger ju, det är ingenting.

Men det är ändå någonting.

Det är jävligt svagt.

Jo, jo, men 1978.

Var har den upptäckt
sin kärlek till fransk mat?

Jag söker vidare.

Det har gått in
i olika radioarkiv.

Jag grävt.

Jag träffade alldeles Tati.

Närmast jag kom
var att träffa hans dotter, Sofi Tati
och kan sen nog grad få medförfattare
Chakla Grash.

Just det.

Men det här är ju väldigt lösa.

Det är ju väldigt svårt.

Det jag berättar för dig
är ju vad som fick mig att inte gå och lägga mig.

Jag kände lukten av något.

Man har en instinkt som grävar det.

Men är det inte också lite hopplöst där
i gryningen när det ändrar och har det
att han äter mat på en franska restaurang
och att han är pyschivst i Tati?

Jo, men inte bara ppschivst i Tati.
Han har träffat Sofi Tatchef
och Lagrange.
Alltså, det är inte så att de hänger i Stockholm
på 70-talet.
Jag letar vidare.
Kan Åberg ens franska?
Det kräver ju någon slags fransk kunskap
för att förstå
de filmer som man eventuellt har plagierat ju.
Mm, verkligen.
Åberg vill inte berätta
om när han och förun var på finkrog i Paris
och på staplande skolfranska beställde sex
Escalop.
Det vill säga Schnitzlar
till föret. När de egentligen menade
Escargô, Sniglar.
Mm.
Skolfranska.
Det behövs väl inte så mycket
mer för att förstå de där
våldigt visuella
sketcherna. Nej, verkligen.
Och förutom att han kan lite franska
så vet vi nu också att han besökte Frankrike
med sin fru runt om åren.
Fortfarande är allt lite vakt kanske.
Lite vakt.
Men vi är femtiden
på morgonen och nu lyser solen
den längre in. Alltså, den är ju ett
årt öga. Har du stannat upp hela natten
för att karaktärsmördra
vår nationalklinot Åberg?
Mm.
Men det är då det händer.
I en gammal intervju så hör jag.
1977 skrev och medverkade
jag i TV-programmet
Sundas seglaren.
En blöt slapstick som var en
bröt till SOS.
Och som visades utom tävlan

i TV-festivalen i Monterey.

Just det.

77?

Nej, han var mer än 77.

Den visades på Monterey

i TV-festivalen 78.

78?

Och vilken film gick för fulla

hus på franska biografer

i hösten 78?

Vilken då?

Lebrances.

Jag går tillbaka till

Hildingsdokumentären.

Jag hör byggits undergård igen

i slutet av dokumentären, säger jag.

Han har sin vision

så klar.

Och han litar så fullt

på den succéen.

Han har sin vision så

klar.

Manusus är så klart.

Det är helt färdigt.

Och där

i historien så ligger

någon slags skälslig botten

som han litar väldigt mycket på.

Ja, botten kan ju vara att den

sa också 15 lunefransmen.

Förlagan.

Han litar så klart

på den succéen.

Alltså,

vi ska bena ut det här. Förstår du

implikationen av?

Alltså, bara detta att vi har trott

att de här filmerna fångar svensken.

När det har varit fransken hela tiden.

Det är jättespännande.

Allt det som vi har tänkt är att

det där är typis svenska.

Är det typis franska i en annan film

som vi har blås innan?

Ja exakt. Vad säger du,
om den svenska folkskålen
eller kulturen, att den är så
sänken förväxlas med någon annan?
Men framförallt, liksom
fyfan stackars
Åberg.
Vi har ju trott att han är liksom,
han verkar lite disträ
när han har lommat runt, liksom
i livet.
Det är ju tyngden, kanske.
Om skammen?
Ja.
Tyngden av att veta att den enda
gången, han var riktigt kul
var en anstal.
Så när jag ser om
slutsändnen dokumentären
det blir nästan en kus slutt.
Men det är det stora
ijänkännandet.
Ja, det är kul.
Hör du hur han slinter?
Ja, det är kul.
Det kan...
Hon låter Eibrande säga
det stora ijänkännandet.
Det kan aldrig komma fram en på väg att
säga.
Lyssna vidare.
För nu kommer det.
Nu kommer CME-erkännandet
mellan raderna
den bottenlösa längtan
efter att erkänna, lyssna.
Men det är det stora ijänkännandet.
Ja, det är kul. Jag är väl förtjust
i så kallade
recognition comedies.
Håll upp en spegel.
Håll upp en spegel
mot en fransk förlaga.
Då raff.

Jag håller upp en bild för dig.
Jag var inte ensam
för tio dagar sedan.
Jag kom hem från Mittlandsställe
till Stockholm med tomkyl
och allt var lite vimvekantigt.
Barnen var oroliga
och det var idén
att gå ner till affären
och inhandla
råvaror
och hitta recept och göra mat.
Det var otänkbar.
Du menar att rutinerna inte har dragit i gång?
De har inte tagit form ännu?
Nej, precis.
På landstället
har jag sopkorgen till höger
och här är den till vänster.
Jag hittar inte ens i låderna.
Att då göra mat.
Nej, det var inte aktuellt.
Då tog jag fram telefonen
och klickade fram fordoraappen.
Det blev i Sushy.
Eftersom barnen inte äter Sushy
på hela sommaren.
Det är en övergångsperiod
mellan sommar och höstvarda.
Man kan kosta på sig och beställa middagar
kanske några kvällar i veckan.
Ja, precis.
För att få den här tjänsten
för länge sommaren
och för länge semestern.
Det är fortfarande undantagstillstånd lite grann.
Vi har fortfarande frilejd.
Det är väl en bra tid nu
eftersom fordora just nu
har frileverans
på sina beställningar i 30 dagar.
Vi kommer att använda och kolla in det här.
Och villkor för evighet gäller.
Så ladda hem appen och kolla in det här.

Tack, fördora!
Vi sponsorar Masta.
Inte bara Masta,
utan mer specifikt, skulle jag säga.
Eller jag vill i alla fall prata om Masta CX60.
Alltså den här ladjebriden
som har en elektrisk räckvidd
på 63 km.
Vilket är ju väldigt mycket.
Jag kör en bil som har en räckvidd på 35 km.
Det är alltså dubbelt så mycket.
Jo, det kan man prata om.
Men man kan också prata allmänt om Masta tycker jag.
Jag menar då har jag varit där.
Man känner ju att det är ett...
Alltså det är generation efter generation.
De har hållit på i hundra år eller så.
Masta.
Och det syns ju inte rört
inte minst
med de här vävda tygen och traditionella
samman och lönträ och
allt det här lugna, eleganta,
sofistikerade.
Får jag säga japanska?
Det blir en enkel
och behaglig kupe där.
Som ger mig lugn.
Den är ju jävligt kraftfull också.
Förlåt, nu kommer jag tillbaka
till den här bilen
CX60.
Den har en dragbygd på 2500 kg.
Och det är inte så dåligt.
Jag tycker designen är
ganska avgörande.
Du vet att mastaskaparna
de utforskar idéerna till
bilarna genom lera.
De modellerar i lera
för att det ska finnas skäl i formen.
Nej, det visste jag faktiskt inte.
Sen har de också Sveriges längsta garanti.
Vet du det?

Nej, jag visste att alla villor har en nybilsk garanti. Just det, för utan de tre åren ordinarie så erbjuder massa ytterligare sju års förlängd komponentgaranti. Vad säger de det? Ja, men vi har sparat det bästa till sist att man då kan gå in på Masta.se och inte bara läsa mer utan bygga din egen bil med allt från färg till olika detaljer. Det är en härlig upplevelse. Gå in på Masta.se. Tack, Masta! Nu har det hänt igen. Vadå? Att det somnas i rättegång. Rättegång? Har vi hört om det förut? Ja, det har hänt flera gånger. Om det är podden. Alltså att den nickas till i rättegångar. Men det fascinerande den här gången var att för förra gången blev det skandal, om jag minns rätt. Det spännande den här gången var att lite i linje med det här som jag pratade om för två eller tre avsnitt sedan om att svenskan har blivit mer lite avtrubbad. Skolstyrelsen lät den här förskullelären jobba kvar fast hon hade kallat barn för lusebarn. Det är en ganska stor grej att sova under en rättegång med tanke på att man missar kanske bevis. Ja, men det måste vara oacceptabelt. Ja, verkligen. Verkligen oacceptabelt. Det finns fel gränser. Jag skickar länken här. Ja, det är ett krigsbrottsmål

och jävla, det är allvarligt.
Flera åhörare och
SPTS-reporter bevittnade
hur ena nämnde men en somnade.
Men lyssna på hur rätten förhåller sig
tuppluren.
Han slöt ögonen och jag
som jag uppfattade i alla fall såg jag
det där ganska omgående och
knuffade till honom då.
Vi är ju angelägna
och naturligtvis att
de som sitter och dömer ska vara vakna.
Vi är angelägna om att de
som dömer ska vara vakna.
Och det var ju ganska sent
på eftermiddagen här.
Han var väl kanske lite trött
så sådut.
Det var ju en bevist upptagning
så jag såg inte något skäl
att överväga att
allt han skulle avtäda från målet.
Kommer det här få några konsekvenser
framåt som du ser det?
Det är ju så att om någon somna så kan man
vita åtgärder och så vidare
men som jag upplevde så var det så kort tid
och det var under en del som inte var
viss linviktig
men inte lika viktig som bevist upptagningen.
Det här är inte klokt.
Det är för jävligt.
Det är också därför att även om han sover kort
så är han ju uppenbarligen inte jättenervarande
före och efter dupler.
Nej det vet man ju själv.
Man brottas med. Alltså jag får inte somna.
Jag får inte somna, jag får inte somna.
Då är det det enda man tänker på.
Då är man inte på hugget i en krigsbrottsrättigång.
Nej menar du det?
Men han menar alltså att han sov ju så kort.
Det är spännande att han talar mig i försvar.

Alltså han...

Det var ganska sent på eftermiddagen.

Och han var trött.

Det är klart att det inte är bra att sova.

Men han hade jobbat väldigt länge.

Och det var sent.

I ett rättsligt sammanhang så blir det extra problematiskt att han säger så.

För då skulle man ju kunna häv visa till det om man har gått ett brott också.

Alltså ja, jag slog till henne.

Men det var sent på eftermiddagen.

Jag tänkte inte klart.

Kan det nånsin fungera?

Ja, det kan det.

Det kan det.

Det kan det.

Kan det nånsin fungera att skylla på tröttighet?

Och om aftomladret nu ringer upp Åberg till exempel?

Det kommer de att göra när det här skopet når ut i eten.

Ja.

Vi har hört väldigt övertygande genomgång av C.G.Klund.

Ja.

Det är han leder i bevis.

Är otvitt tydligt att du har stulit

i hela ditt material

från en franskvirmare?

Vad är det för kommentar?

Eftertrasande banan i åren.

Eftertrasande banan?

Det tar på krafterna

att göra barnprogram.

När man har större ambitioner än så och vill få

folkets kärlek

så som jag fick senare

när jag helt räckte

ner i Montrö.

Antäktade ner de bästa scenerna ur

Le Bronsus.

Jag visste. Jag hade inte ork.

Är det något sånt? Hade du köpte?

Nej, det hade väl...
Jag var trött.
Jag var trött på
nivån.
Barnprogramsnivån.
Jag ville få vuxna kärlek.
Det skulle inte ursäkta en stöld.
Kanske förklare.
Jag är inte Åberg nu.
Du skulle inte acceptera det.
Nej, jag skulle inte acceptera det.
Det skulle kanske vara en förklaring.
Jag var trött på att bara
bli förknippad med barn
från någon som kunde göra innehåll
till vuxna.
Då skulle det funka bättre om man hade sagt
Lassauber har du stulit
grunden för att få framgångar
av en fransk filmare.
Ja, jag var trött. Och stal därför.
Ja, jag var trött
och stal.
Jag orkade inte skriva eget.
Jag hade heller inte förmågan.
Visade du sig senare
när jag skulle göra 3450.
Jag läste nog att berätta.
Ja, men med en typ
av bekymmerstadshet.
Jajemen. Jag stal
allt.
Det hade funkade bättre än att säga
jag såg inte filmerna.
Nej, precis.
Då hade det bara legat på allas.se.
Och ingen hade tänkt på det.
Men tror du det?
Hade inte det blivit nåt som rewrites?
Lassauber, jajemen, jag stal.
Men då dödar han historien, då finns det
inget att avslöja.
Du väg mig ut i grinningen
på ett gräv.

Och det här grävet som du har gjort nu,
det kommer påverka inte bara Lassauber
utan hur vi ser på film.
Och svenskarna?
Ja, exakt.
Kan det vara så att jag gjort honom en tjänst?
Hur skulle du ha karaktärsmodet,
lustmodet på honom?
Bara en tjänst.
Ja, men om du går mer på
tesen, varför har han varit så mumlig
och plågad
i åren?
Tänk om vi får se en ny åberg nu.
Ja, jag stal.
Jag var trött.
Jag är inte trött längre, men precis.
Jag ser klart nu.
Alltså det måste vara en jävla lättnad också.
Slipa ljuga och slipa hemlighet hålla.
Vilken får bli en svensk presensjö?
Präglad av nån slags livslöst.
Du menar att 3, 4, 5 och 6
han var dåligare
för att han som gjorde den var på en
livslögen.
Hans blick var grummullig.
Han levde på flykt och då kan man inte vara kreativ.
Vi har frigjort honom.
Ja, det här är otroligt.
Vi kanske gjorde det?
Ja, det var du som gjorde det,
det här var
en lite magnifikt skop som också
förlösade honom.
Och nästa vecka.
Gör vi igen, vi ses med vecka!
I will make foolish people.
I will make foolish people.
I will make foolish people.
I never dream that I need somebody like you.
I never dream that I need somebody like you.
I never dream that I need somebody like you.
I never dream that I need somebody like you.

